

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Pavli Fvschi Episcopi Sarnensis De Visitatione Et
Regimine Ecclesiarvm. Libri Dvo**

Fusco, Paolo

Romae, 1616

De Censvra Ecclesiastica, Et Qvae sub eius nomine comprehenduntur.
Cap. Trigesimvmprimvm.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61768](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61768)

tionē Pij IV. inc. ex debito 1565. an. 6. & itidem Pius V. concessit reuocando tamen indulgentias pro manibus adiutricibus inc. & si dominici an. 2. 1566. tamen recognoscendæ sunt eorum litteræ, ne si falsæ sint, gaudeant eorum malitia & patrocinetur eis fraus, cui obuiandum est, l. in fundo, ff. de rei vendic. vt abutendo priuentur priuilegio, dixi in fam. fing. in l. 1. nu. 88. 74. dist. c. vbi ista didicisti, cum simil. † Quapropter examinandi sunt de moribus, & vita ipsorum, vt sint modesti, discreti, reuerentes, deuoti, non scandalosi, non hospitentur in tabernis, aut alijs inhonestis locis, seu faciant inutiles expensas, immoderatas & sumptuosas, siue habitum deferant falsæ Religionis, eod. cap. cum ex eo. §. qui autem puniendo excedentes, quocumq. titulo, vel priuilegio fulciantur, clem. 2. de pœnit. & remiss. considerata scandalali qualitate, ex quo factum augeatur, si ex ipsa causa abusus irrepperint quos auferre labor est episcoporum. Vnde si ad locum ipsum vadant eleemosynæ, videatur, nec eleemosyna-

rii participant, vt infra 2. lib. de hospitalibus dicemus. † Expresse prohibendo, ne tempore Missarum, & concionum vadant vagantes per ecclesias, scandalum, & rumorem, impedimentumq. inferendo, graui pœna imposita capitulis, & parochis, etiam & regularibus: per constitutionem aliam eiusdem Pii V. incip. quam primum, de qua ad plenum meminit Nauar. in tract. de hor. cano. c. 22. n. 32. sed stare debent ante fores ecclesiæ, idq. vetitum etiam in Conc. Trifels. 22. in decreto de obser. & euit. in celebr. Miss. & Nauar. nu. 35. mendicitatem interdicens validis, & diuitibus, sicuti validis hospitalia clausa esse debent in Concil. Colo. de hospit. cap. 5. in quibus vtile admodum esset, si Principes in omnibus obseruari facerent legem Imperatoris Val. C. de mend. ualid. l. unica, lib. 1. cum multi sint, qui nolunt laborare, dicit ibi gl. sed mendicando sine labore uiuere, vide multa in synod. prouint. Mediol. 3. p. de pior. loc. admi. fol. 162. &c.

DE CENSURA ECCLESIASTICA, ET QVAE

sub eius nomine comprehenduntur.

CAP. TRIGESIMVM PRIMVM.

S V M M A R I V M.

1 **L**egis proprium quid sit.2 **P**œna, quæ timetur imponenda

est.

3 **C**ensura ecclesiastica quid sit, & quæ

contineat.

4 **D**istrictio ecclesiastica quid sit. Quid disciplina ecclesiastica, nu. 5. Et seueritas ecclesiastica, nu. 6.

N 2

Pœna

- 7 *Pœna canonica quid comprehendat.* vim babeant.
 8 *Pœna obedientie timenda est.* 12 *Pœna sub obtestatione diuini iudicij
& maledictionis aeterna, qua fit.*
 9 *Transgressor canonis, legis, consuetu-
dinis, qualiter puniatur.* 13 *Pœna acrimonia nostra quid conti-
neat. Pœna mucronis. nu. 14.*
*Hæresis est dicere Romanam Eccle-
siam non posse condere canones. nu. 15* 15 *Pœna diuina ultionis quid sit. Quid
pœna banni Christianitatis, & a-
lia. ibid.*
 10 *Pœna animaduersionis, qua fit.*
 11 *Indignationis nostra verba, quam*

Legum conditoris intentionis id proprium esse omnibus notum est. † Vt futuris per ipsas leges prouideatur in l. leges, & constitutiones. C. de lega. capit. secundo. de cōstitut. quia bona est lex, quæ mala prohibet. cap. 4. eodem titul. Vnde, & præmium, & pœnam in se continet. dixi supra. cap. 17. nu. 22. nec debet pœnas insertas euitari legibus, qui se contra iuris sententiã se qua prærogatiua verborum fraudulenter excusat. l. non dubium. C. de legib. nec quisq. potest in actionibus, & iudiciis ecclesiasticis suo sensu duci, sed canonum autoritate. c. 1. de constit. idq. etiam ex antiqua lege Deutoron. cap. 32. cum dominus per Moysen loquens dicit populo suo, en propono in conspectu vestro hodie benedictionem, & maledictionem, benedictionem si obedieritis mandatis Dei vestri, quæ hodie ego præcipio vobis, maledictionem si non obedieritis mādatis Dei vestri, sed recesseritis de via, quam nunc ostendo vobis: Potest etiam, & præteritis lex ca-
 3 uere. cum nominatim de præteritis in ipsa lege fit mentio. tex. clarus vbi Fel. ponit more suo ampliaciones, & limitationes. in c. fi. de cōst. & in multis nouis constitutionibus legimus, licet non de proprietate. vide infra li.

2. c. 25. nu. 21. q. episcopus attendere debet. † Vt qualitate loci & personarum cognita medicinam morbo congruam apponat, ex illo euang. oleum, & vinum. Luc. c. 10. & eas pœnas sciat opponere, quæ magis timetur suo iudicio, ne ludibrio fiant, & maior sit labor suus, not. omnes in c. irrefragabili. §. cæterum. de off. ord. dicit. n. doctissimus Couar. lib. 2. var. resol. c. 9. nu. 8. delicta esse punienda secundum mensuram proportionis, ratione loci, & tēporis, & personæ, & quantitatis, in quibus plurimum veritatur episcopi arbitrium: ipse. n. dispensat in pœnis gl. in c. 2. de pœnis, & vbi pœna corporalis vtilior est ea quidem imponenda. Archid. in c. ea vindicta. 23. quæst. 4. nec ordinationes iuuat facere, nisi contrauenientes sciuerint se puniendos, quod, & frequentius per censuram ecclesiasticam ordinari solet, ideo præstat videre, quid hoc nomen sit, & quæ cōtineat, vt sūm dispositionem sacrorū canonum in ipsis visitationibus episcopus se gerat. † Et licet in c. quærenti de verbor. signific. dicatur censuram ecclesiasticam continere excommunicationem, suspensionem, & interdictum, de quibus postea suo loco dicetur, hic tamen declarabimus varios modos, quibus canones vtuntur
 ad

ad terrorē malorum, vt alij possint alia consimilia verba addere, nā censura ecclesiastica est pœna spiritualis, quam ecclesia propter iuobediētiam infligit, locis, vniuersitatibus, & personis. lo. de Lig. in tract. de cens. eccles. & dicitur in c. fin. de pignior. per censuram ecclesiasticam compellatis, c. fin. de sepult. & alibi censura sacrorum canonum. c. 1. in fine, 5 qui cler. vel mon. c. de cetero, de testib. c. 3. de pœn. ibi appellatione cessante, ecclesiastica censura compellas, & in alijs infinitis capitulis, & sess. 22. Cōcil. Trid. de obseru. & euit. in celebr. Miss. in fin. sess. 24. de reform. gener. c. 4. circa finē, per cēsuras ecclesiasticas, sess. 25. de regul. c. 5. in fine. c. 16. in vltim. verb. & ead. sess. de reformat. gener. c. 8. & hoc necesse est imponere, vt spiritualis pœna corripiat, quē spiritualis nō corrigit disciplina. c. vergentis de hær. & quia plus solet timeri, cū specialiter pœna apponitur. quā quando generaliter. c. si aduersus eod. tit. argum. hac ratione in modis pœnarū varie loquitur lex, & potest episcopus in suis statutis, vt videbitur prosequi, & obseruare, quod facere tenetur, ideo de multis dicemus, omitto dicenda de pœnis pecuniarijs in c. sequenti. † Vnde pœna ecclesiasticæ districtio, sub quibus, verbis dicit Ber. in c. 1. de iur. iur. cōtineri idē, quod in alleg. c. quærenti, de verbor. signific. sed cum districtio proprie loquendo importet pœnam tēporalē Ab. eod. c. quærenti, & c. nuntius, de deci. sed pœnæ eiusdem c. quærenti sunt spirituales, ideo ex multorum opinione dicimus, venire alias pœnas citra censuras ecclesiasticas, re-

fert idem Abb. in e. pro illorum, nu. 2. de præben. dum text. in princ. dicit cōtradictores ecclesiastica districtione compescens, & communiter sequuntur omnes, & in Conc. Trid. simile verbum, sess. 5. de reforma. c. 2. §. si quis autē, districtæ subiacere vltioni, & sess. 22. de reforma. c. 1. in fine Deo vindicæ, c. 2. de vsur. ecclesiastica districtione compellas. † De disciplina ecclesiastica idem dicimus. Abb. in cap. 2. de pact. est enim disciplina vltix male viuendi, cap. ad fidem nullus. 24. quæstio. 5. quæ proprie consistit in coercendo. 45. dist. c. & qui. de fructu disciplinæ, licet in alio proposito, sed ad materiam facit. dicit Bern. ad Soph. Virgin. epistol. 112. disciplina reddit cōpositū habitum mentis, & corporis, ceruicē submittit, ponit supercilia, cōponit vultum, ligat oculos, cachinos cohibet, moderatur linguam, gulam frenat, iram sedat, format incessum, docet denique subesse, coesse, & præesse. idē super cant. ferm. 23. quæ sunt attendenda a superiore, nā vbi gubernaculū disciplinæ contemnitur, restat, vt religio naufragetur, clem. attendentes, in princ. de stat. mon. episcopo enim disciplinā necessariā regenti plebem suā dicit tex. in c. duo ista. 23. q. 4. & sess. 25. Conc. Trid. de reform. gener. c. 2. in fine, disciplina ecclesiastica emendetur, & statuatur & sessio. vltim. de Indulgen. ne nimia facilitate ecclesiastica disciplina eneruetur. sicut enim militaris disciplina tenacissimum vinculum iudicatur, in cuius sinu, (inquit Valer. Maxim. lib. 2. cap. secūdo, de discipl. mil.) ac tutela serenus, tranquillussq. beatæ pacis status acquiescit, vt Tor-

quatus Satius esse iudicauerit patrē
forti filio, quā patriā militari discipli
na carere, Sic, & ecclesiastica nisi fer
uetur, in lassum omne protrahitur vt
nec quid bonum fit, possit absq. ea iu
dicari. Itē solet dici sub seueritate ec
clesiastica, & venit pœna imposita se
cundum delicti qualitātē, in materia
in qua loquitur legislator glos. per il
lū text. in c. cum clerici, de pact. vbi
Abb. in vltim. verb. & proprie seueri
tas est, cum rigor, & integritas iusti
tiæ exercetur sicut dicitur in c. 5. de
pæn. de rigore canonico, inde tex. in
c. vt officium. §. verū de hæret. lib. 6.
vtitur illis verbis, duræ, ac dignæ se
ueritas vltionis, & alibi tex. seuerita
te ecclesiastica coercere cap. præte
rea de offic. deleg. in c. quanto in fi.
de priuil. & excess. priuil. seueritate
debita castigemus, & lex ciuilis seue
riori sentētia vti. l. 3. C. ex quib. caus.
infam. irrog. & seuerā idest strictissi
mā dicit lex decima. C. de dignit. lib.
12. cū cautela tamen ne excedat, Pa
ris de syndic. in verb. crudelitas, vt
potius cognoscat animus medendi,
quā seuiendi c. odio. 86. dist. vnde Au
gust. contra Parm. episcopus diligen
tissimæ seueritatis officiū adimpleat
si cū dilectione corrigit, sic in cap. ita
plane. 23. q. 4. cum diligenti inquisi
tione procedendo, deposito primo,
& seuro furore, exēplo Lutij Gellij:
de quo scribit Valer. lib. 5. c. 9. q. si in
causa filij, impetu iræ abstractus seui
re festinasset, admisisset magis scelus
quā vindicasset. non sic Torquatus,
nec alius Manlius Torquatus volens
in se resplendere conspicuā imaginē
de seueritate prædicti imperiosi Tor
quati, quia in eo atrio sedebat. Item
plerumque fit ordinatio, vt contra-

ueniēs puniatur pœna canonica, quā
distinctionē dicit tex. in c. 2. in fine, ne
præl. vic. suas. & subdit ibi Abb. esse
pœnam depositionis cū infamia, quę
imponitur, ne malefactores audaciā
accipiant, vt pœna sit inuenta pro
coercenda violentia argu. tex. in cap.
contingit. de sent. excommu. quos co
hercere, non est contra legem agere,
sed legi facere subsidium. cap. 2. de
priuil. & excess. priuil. & sic pœna
eorum alijs terrorem incutiat cap. 7.
de maled. sic enim pœna vnus, est
metus alterius gl. in dist. c. 1. & dicit
tex. in cap. ad liberandam in fi. de lu
dæis, quod sic reatus taliū castigetur
quod in pœna ipsorum alijs interdica
tur audacia similia præsumendi.
Peccat enim prælatus omittens pu
nire; quia exitio innocentes tradit,
qui liberat multorum exitia cogitan
tem. Ambros. lib. 1. offic. cap. est iniu
sta. 23. quæst. 4. & cap. si is, qui ead.
caus. & q. punit namq. ius canonicū
frequentius delicta pœna spirituali.
arg. c. licet de pœnis & graui infamia
notatur Iudex, si violentiæ crimen a
pud se probatum distulerit, seu omi
serit, vel impunitati donauerit, aut
molliorē, quā præstituimus pœnā p
tulerit. l. seruos in fine. C. ad. l. Iul. de
ui publ. vbi glos. in æqualitate deli
ctorū, æqualitatē pœnarū esse adijciē
dā, & distinctionē canonicā dicit alius
tex. in cap. Salonitanæ. in fin. 63. dist.
in cap. sacro approbante in fine, de
sent. excom. & in alijs multis. Quā
doque tamen Summus Pontifex
mandat sub pœna obedientiæ. in
capitulo dolentes, de celebrat. Miss.
ibi in virtute obedientiæ, vbi gloss.
disputat de pœna, nam alij volunt
esse priuationem, ceteri pecca
tura

tum infidelitatis. de quo vide tex. no-
tab. in c. si qui sunt presbyteri. 81. dif.
est. n. peccatum inobediencie grauif-
simum. argum. cap. illud de maior. &
obed. & in c. si quis. Apostatae pos-
sunt dici, qui canonibus non obediunt
& fit inobediencia ex duobus, & non
faciendo iustum, & animo non facien-
di, quod principaliter iubetur. Nau.
in Man. cap. 23. num. 35. & infra la-
tius dicam, S. Th. in quodl. 29. quan-
do venit contra constitutione Pa-
pae. Feli. in cap. 1. num. 19. in fine de
constit. cui omnes obedire tenentur,
maxime perfecti. supra in proh. glo.
in c. ad nostrum in verb. ecclesiae de
haeret. quia cum sit praelatus supre-
mus Vicarius Christi, nos subditi, de
necessitate obediendum est arg. cap.
9 qui scit se. 2. q. 6. † Et ideo casu con-
trario punitur transgressor canonis
poena depositionis, vbi alia non est
statuta. gl. sing. in c. generali. in verb.
inhibemus de elec. libr. 6. quamuis
praecedere debeat monitio. Ioan. de
Lign. in cap. 1. de const. Gemin. eod.
capit. generali. num. 12. & dicitur
transgressor canonis, qui venit con-
tra canonem poenam imponentem,
& si contrauerit, ex eo forsitan,
quod non credat Romanam eccle-
siam habere potestatem canones co-
dendi esset haereticus, per eandem gl.
& Doct. si tamen credit, sed ex placi-
to contrarium facit, est deponendus
quod Imol. in clemen. 1. de aetat. &
qual. mitigat, quod intelligatur, quan-
do transgreditur in contemptum ca-
nonis scienter, etiam si vna vice: se-
cus si ignoranter, nisi pluribus vici-
bus. Doct. in citato c. generali. Abb.
in cap. nam concupiscentiam. de
const. & in cap. 2. de maior. & obe-

dien. loquendo de transgressore legis,
ampliando idem esse ad transgresso-
rem consuetudinis, ex c. in his. 11. dif.
ex quo dixit glo. not. in c. 2. in verb.
consuetudinis. de consuet. quod sic
debet puniri, & transgressor laudabi-
lis consuetudinis, sicut transgressor
legis per alleg. c. in his quod etiam ex-
tendimus ad desertorem sui instituti.
sess. 25. Conc. Trid. de regul. & mon.
10 cap. 4. circa finem. † Addi etiam so-
let poena animaduersionis, in qua iu-
dicabit episcopus suo arbitrio, ex
quo certa non est statuta poena gl. si.
per illum tex. in cap. fin. de exceptio.
lib. 6. ibi animaduersione debita, &
alia gloss. in cap. pastoralis. §. fin. de
offic. delega. super illis verbis ani-
maduersione condigna, & Vlpianus
iureconsultus. in l. 1. §. item solent. ff.
de offic. praef. Urb. loquens de tutori-
bus & curatoribus male versatis in
eorum officijs, inquit, grauiori ani-
maduersione indigent, & Innoc. III.
in cap. in Lateranensi de praeb. trans-
gressores digna curauimus animadu-
uersione punire. in c. dilectus filius.
de poen. & remiss. digna poterit ani-
maduersione puniri extatq. pulchrū
responsum Cicer. in Verr. actu. 2. pec-
cata grauitur animaduertenda sunt,
quae difficillime praecauentur, & in
l. 3. in final. verb. C. de sum. Trin. seue-
rissimis animaduersionibus plecten-
tur, & vtitur tex. Conc. Trid. sess. 13.
de reformat. cap. 1. §. fin. autem
animaduersionis exemplo, & sess.
6. de reformat. capit. 1. §. crescente
vero, & sessio. 18. in Salu. candu-
dat. germ. §. pari formiter. condi-
gna animaduersione, & emenda-
sufficienti, & in capit. ad aures no-
stras in fin. de excessi. prael. vbi gloss.

aliqua extraordinaria pœna, & in c. 2. de concess. præb. animaduersione
 11 diuini iudicij &c. † Sed maiorem habent difficultatem verba illa, quibus frequēti calculo vtitur Sūmus Pont. sub pœna indignationis nostræ, quare dicamus continere priuationem beneficiorum, Bal. in c. 1. §. porro, nu. 5. quæ fuer. prim. caus. benef. ammit. & Doct notant præsertim quæ dicuntur ad illa verba indignationem Apostolorum Petri, & Pauli se nouerit incursum, & vide gl. penul. in extrauag. execrabilis, de præb. & dignit. latius A ff in l. inconfutilem, de hæret. dum in fine, Imperator apponit illa verba, nostræ indignationis aculeos nō immerito conuertemus, n. 48. & est bonus tex. iuris ciuili, in l. fin. C. de petit. bon. sub lib. 10. ibi in indignationem nostri hominis sustinebit: vide Rebuff. in tract. nominat. q. 19. n. 8. & in sess. 25 Conc. Trid. de refor. gen. c. 2. §. quod si quis, ibi sub pœna diuinæ indignationis: ex illo psal. 84. auertisti ab ira indignationis tuæ, quod lob. c. 4. dixit alio modo, & spiritu iræ eius esse consumptos, loquens de operantibus iniquitatem.
 12 † Sed quid sub illis verbis, sub obtestatione diuini iudicij, & interminatione maledictionis æternæ vt c. 1. §. fin. de stat. regul. lib. 6. & frequenter in pluribus pontificijs constitutionibus legimus, in Conc. Trid. sess. 25. de regul. & mon. cap. 5. in princ. & cum sint grauius verba, præcatio est mortis æternæ, quæ de peccato mortali debetur. 24. q. 3. Deus quandoquod dixit dominus per Ezech. prophe. c. 18. anima, quæ peccauerit ipsa morietur, vnde intelligimus etiā pro pœna spirituali, per tex. expressū

in c. cum infirmitas, in fin. sub in terminatione anathematis de pœni. & remis. est enim anathema grauissima pœna spiritualis, sub anathemate dicit tex. in c. 1. de sagitta. & in c. si quis de hæret. ei anathema dicatur, atque eius nomen inter Dei sacerdotes nullo modo recitetur, & in c. fin. de cler. excom. anathemate est feriendus, & similibus verbis, Perpetuæ maledictionis vinculo teneantur, vtitur tex. eiusd. Conc. Trid. sess. 15. de refor. ge
 13 neratio. c. 19. in fi. † Quandoquod vero fit lex cum illa dictione sub pœna. acrimoniæ nostræ, vt eo. c. 1. §. fi. & in c. 1. §. fi. de immun. eccl. lib. 6. vbi dicit gloss. acrimoniæ pœnam vel etiam excommunicationem, seu magis arbitrariam, & dicitur acrimonia austeritas in vultu, Gemin. alleg. c. fi. nu. 7. & notatur in l. placet, C. de sacr. sanc. eccl. canonizata in c. placet 16. quæst. 1. quod idem de indignatione, sunt enim similia ad eūdem effectum demonstrantia mæteri superiorem habere iratum supra n. 11. sed non ita frequēter videmus hoc verbum, forsitan quia grauioribus vtendum est, quia sic postulante grauitate morbi, ad aeriora, & grauiora remedia descendere opus est: sess. 13. Conc. Trid. de refor. c. 1. quia pastoris habet necessitas ne per plures serpent dira contagia, separare ab ouibus sanis morbida: c. corripiantur c. ressecandæ, 24. q. 3. † Dubitatur multū itidē, quid de illis verbis de pœna mucronis, vel ecclesiasticæ animaduersionis mucrone, c. 1. de hemic. lib. 6. vbi Gemin. nu. 7. & aliqui quod veniat excommunicatione, vel episcopi iudicium, iuxta illud felici Mucrone episcopi. c. visis literis. 19. quæst. 1. & dicitur esse mucrone

oro spiritualis, & temporalis, seu eradicationis, vt degradatio, vel medicinalis, vt excommunicatio soli episcopo competens, qui cognoscit merita, & demerita personarum arg. cap. perpendimus de sent. excōm. medicinalis est enim excommunicatio, non mortalis, si quis, contra quem est lata, non contemnat, sed ad ueniam refurgat, cap. 1. in prin. eod. tit. in 6. vel quandoq. sub ecclesiastica disciplina hoc nomen Mucronis comprahenditur, prout decreuit tex. in cap. inter, in fin. de purgat. cano. † Sunt, & alia solita apponi verba, scilicet diuina ultionis, loquitur tex. in c. Sane in fi. de cele. Mis. ibi si, & ipsi, & diuinā, & nostrā volūt effugere ultionē & est grauior ultio in c. 1. de custod. Euch. ubi glo. reponit iudicis arbitrium, graui ultione punit tex. in cap. cum sit de ætat & qualit. de hac graui, grauiori, & grauiissima ultione. Alber. in suo dition. in verb. graues & ponitur in Concil. Triden. sess. 12. de reform. c. 1. in fi. ibi diuinam ultionem, & Grego. supra Luc. cap. 3. ventura ira est animaduersio ultionis extremæ. & in c. vt priuilegia in fi. de priuil. graui subiaceant ultioni, & aliud solitum apponi, sub poena banni christianitatis, quod est sub poena excommunicationis. Maria. Soc. in c. si quis presbyter. post n. 6. de purg. Cano. & sess. 25. de reform. gen. cap. 16. §. qui vero. Conc. Tri. sunt illa verba excommunicationis, ac omnium bonorum suo

rum proscriptionis, & perpetuæ infamiae poenā incurrāt & simi. vt de poena depositionis, exilii, detrusionis in monasterium cap. tuæ. de pæn. triremium. de quibus poenis plura congerit Iul. Clar. in prac. cri. §. fi. per plures qq. quæ facillime cumulari possunt, & de multis aliis sub suis capitulis dicemus. vt de perpetuo carcere ad agenda poenitentiam, in pane doloris & aqua angustiae. in c. nouimus de ver. sig. item illud publica in crepatione admoneat. c. 2. de purg. can. & ibid. ad condignam poenitentiam: Item non solum ipso iure incidant in excommunicationem illam, verum etiam iram Dei uiuentis incurrant, capitulo quod olim in fine de Iudeis. Item spoliatur officijs, & dignitatibus. cap. 3. de mag. alibi periculum ordinis, & dignitatis. c. ea quæ in fine. de simon. honoris, & officij. cap. sicut Iudæi de Iudæ. iaceat prostratus dolore suæ ruinæ. cap. quamuis in fi. de deci. & simi. & ista pro nunc sunt notanda, cum in Visitationibus libenter fiat discussio canonum, vt sciatur si est poena determinata a superiore, vel arbitraria, ubi magna est episcopi potestatis ordinandi, puniendi moderandi, & exequendi, iuxta decretum sac. Conc. Trid. sess. 24. de reform. gen. cap. 10. corrigendi, & inquirendi de quibus verbis. Feli. in cap. dilectus filius. nu. 2. de rescript. &c.